

สรุป ปัญหาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนทำนาทุ้งแบบธรรมชาติ และแบบพัฒนาของสมาชิกสหกรณ์นิคมสมุทรสาครจำกัด ปี พ.ศ. 2527 ปรากฏผลการศึกษาสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ทางด้านต้นทุนการผลิต

1.1 การทำนาทุ้งแบบธรรมชาติพื้นที่ติดทะเล

1.1.1 พื้นที่ขนาดเล็ก การทำนาทุ้งแบบธรรมชาติพื้นที่ติดทะเลในพื้นที่ขนาดเล็ก มีต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี เท่ากับ 4,308 บาท ต้นทุนการผลิตประกอบด้วยค่าแรงงาน 1,477 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.28 ของต้นทุนการผลิต และค่าใช้จ่ายในการผลิต 2,831 บาท คิดเป็นร้อยละ 65.72 ต้นทุนการผลิตที่สำคัญคือค่าแรงงาน ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง และหล่อลื่น และค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ ส่วนต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อผลผลิต 1 กิโลกรัมของการทำนาทุ้งแบบธรรมชาติพื้นที่ติดทะเลในพื้นที่ขนาดเล็ก เท่ากับ 64.43 บาทต่อกิโลกรัม

1.1.2 พื้นที่ขนาดกลาง การทำนาทุ้งแบบธรรมชาติพื้นที่ติดทะเลในพื้นที่ขนาดกลาง มีต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี เท่ากับ 4,241 บาท ต้นทุนการผลิตประกอบด้วยค่าแรงงาน 1,270 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.94 ของต้นทุนการผลิต และค่าใช้จ่ายในการผลิต 2,971 บาท คิดเป็นร้อยละ 70.06 ต้นทุนการผลิตที่สำคัญคือ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น ค่าแรงงานและค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ ส่วนต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อผลผลิต 1 กิโลกรัมของการทำนาทุ้งแบบธรรมชาติพื้นที่ติดทะเลในพื้นที่ขนาดกลาง เท่ากับ 59.21 บาทต่อกิโลกรัม

1.1.3 พื้นที่ขนาดใหญ่ การทำนาทุ้งแบบธรรมชาติพื้นที่ติดทะเลในพื้นที่ขนาดใหญ่ มีต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี เท่ากับ 3,443 บาท ต้นทุนการผลิตประกอบด้วย

ค่าแรงงาน 910 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.43 ของต้นทุนการผลิต และค่าใช้จ่ายในการผลิต 2,533 บาท คิดเป็นร้อยละ 73.57 ต้นทุนการผลิตที่สำคัญคือ ค่าน้ำมัน เชื้อเพลิงและหล่อลื่น ค่าแรงงานและค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ ส่วนต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อผลผลิต 1 กิโลกรัมของการทำนาุ้งแบบธรรมชาติพื้นที่ติดทะเลในพื้นที่ขนาดใหญ่เท่ากับ 62.14 บาทต่อกิโลกรัม

1.2 การทำนาุ้งแบบธรรมชาติพื้นที่ห่างทะเล

1.2.1 พื้นที่ขนาดเล็ก การทำนาุ้งแบบธรรมชาติพื้นที่ห่างทะเลในพื้นที่ขนาดเล็ก มีต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 4,282 บาท ต้นทุนการผลิตประกอบด้วย 1,820 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.50 ของต้นทุนการผลิตและค่าใช้จ่ายในการผลิต 2,462 บาท คิดเป็นร้อยละ 57.50 ของต้นทุนการผลิต ต้นทุนการผลิตที่สำคัญคือ ค่าแรงงาน ค่าน้ำมัน เชื้อเพลิงและหล่อลื่น และค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ ส่วนต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อผลผลิต 1 กิโลกรัมของการทำนาุ้งแบบธรรมชาติพื้นที่ห่างทะเลในพื้นที่ขนาดเล็กเท่ากับ 65.71 บาทต่อกิโลกรัม

1.2.2 พื้นที่ขนาดกลาง การทำนาุ้งแบบธรรมชาติพื้นที่ห่างทะเลในพื้นที่ขนาดกลาง มีต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 4,067 บาท ต้นทุนการผลิตประกอบด้วย ค่าแรงงาน 1,331 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.74 ของต้นทุนการผลิต และค่าใช้จ่ายในการผลิต 2,736 บาท คิดเป็นร้อยละ 67.26 ของต้นทุนการผลิต ต้นทุนการผลิตที่สำคัญคือ ค่าน้ำมัน เชื้อเพลิงและหล่อลื่น ค่าแรงงาน และค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ ส่วนต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อผลผลิต 1 กิโลกรัมของการทำนาุ้งแบบธรรมชาติพื้นที่ห่างทะเลในพื้นที่ขนาดกลางเท่ากับ 60.51 บาทต่อกิโลกรัม

1.2.3 พื้นที่ขนาดใหญ่ การทำนาุ้งแบบธรรมชาติพื้นที่ห่างทะเลในพื้นที่ขนาดใหญ่ มีต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 3,341 บาท ต้นทุนการผลิตประกอบด้วย ค่าแรงงาน 1,016 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.41 ของต้นทุนการผลิต และค่าใช้จ่ายในการผลิต 2,325 บาท คิดเป็นร้อยละ 69.59 ของต้นทุนการผลิต ต้นทุนการผลิตที่สำคัญคือ ค่าน้ำมัน เชื้อเพลิงและหล่อลื่น ค่าแรงงาน และค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ ส่วนต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อผลผลิต 1 กิโลกรัมของการทำนาุ้งแบบธรรมชาติพื้นที่ห่างทะเลในพื้นที่ขนาดใหญ่เท่ากับ 63.59 บาทต่อกิโลกรัม

1.3 การทำนาถ่วงแบบพัฒนา

1.3.1 พื้นที่ขนาดเล็ก การทำนาถ่วงแบบพัฒนาในพื้นที่ขนาดเล็ก มีต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 11,015 บาท ต้นทุนการผลิตประกอบด้วย ค่าพันธุ์ถ่วง 1,807 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.41 ของต้นทุนการผลิต ค่าอาหารถ่วง 2,974 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.00 ของต้นทุนการผลิต ค่าแรงงาน 2,158 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.59 และค่าใช้จ่ายในการผลิต 4,076 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.00 ของต้นทุนการผลิต ต้นทุนการผลิตที่สำคัญคือ ค่าอาหารถ่วง ค่าแรงงาน และค่าพันธุ์ถ่วง ส่วนต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อผลผลิต 1 กิโลกรัม ของการทำนาถ่วงแบบพัฒนาในพื้นที่ขนาดเล็กเท่ากับ 76.72 บาทต่อกิโลกรัม

1.3.2 พื้นที่ขนาดกลาง การทำนาถ่วงแบบพัฒนาในพื้นที่ขนาดกลาง มีต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 10,555 บาท ต้นทุนการผลิตประกอบด้วย ค่าพันธุ์ถ่วง 2,107 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.97 ของต้นทุนการผลิต ค่าอาหารถ่วง 2,851 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.01 ค่าแรงงาน 1,987 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.82 และค่าใช้จ่ายในการผลิต 3,610 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.20 ของต้นทุนการผลิต ต้นทุนการผลิตที่สำคัญคือ ค่าอาหารถ่วง ค่าพันธุ์ถ่วง และค่าแรงงาน ส่วนต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อผลผลิต 1 กิโลกรัมของการทำนาถ่วงแบบพัฒนาในพื้นที่ขนาดกลางเท่ากับ 69.51 บาทต่อกิโลกรัม

1.3.3 พื้นที่ขนาดใหญ่ การทำนาถ่วงแบบพัฒนาในพื้นที่ขนาดใหญ่ มีต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 9,253 บาท ต้นทุนการผลิตประกอบด้วย ค่าพันธุ์ถ่วง 1,923 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.88 ของต้นทุนการผลิต ค่าอาหารถ่วง 2,326 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.26 ค่าแรงงาน 1,485 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.13 และค่าใช้จ่ายในการผลิต 3,474 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.73 ของต้นทุนการผลิต ต้นทุนการผลิตที่สำคัญคือ ค่าอาหารถ่วง ค่าพันธุ์ถ่วง และค่าแรงงาน ส่วนต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อผลผลิต 1 กิโลกรัมของการทำนาถ่วงแบบพัฒนาในพื้นที่ขนาดใหญ่เท่ากับ 75.74 บาทต่อกิโลกรัม

2. ทางด้านผลตอบแทนจากการลงทุน

2.1 การทำนาถ่วงแบบธรรมชาติพื้นที่ติดทะเล

2.1.1 พื้นที่ขนาดเล็ก การทำนาถ่วงแบบธรรมชาติพื้นที่ติดทะเลในพื้นที่ขนาดเล็ก มีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 5,534 บาท คิดเป็นอัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย

ร้อยละ 55.18 ส่วนอัตราผลตอบแทนของเงินลงทุนเท่ากับร้อยละ 37.14 มีงวดระยะเวลา
คืนทุนเท่ากับ 2.39 ปี และมีอัตราผลตอบแทนภายในร้อยละ 40.49

2.1.2 พื้นที่ขนาดกลาง การทำนาถั่วแบบธรรมชาติพื้นที่ติดทะเลใน
พื้นที่ขนาดกลาง มีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 6,299 บาท คิดเป็นร้อยละ 58.63 ส่วน
อัตราผลตอบแทนของเงินลงทุนเท่ากับร้อยละ 43.82 มีงวดระยะเวลาคืนทุนเท่ากับ 2.08 ปี
และมีอัตราผลตอบแทนภายในร้อยละ 47.17

2.1.3 พื้นที่ขนาดใหญ่ การทำนาถั่วแบบธรรมชาติพื้นที่ติดทะเลในพื้นที่
ขนาดใหญ่ มีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 4,856 บาท คิดเป็นอัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย
ร้อยละ 56.02 ส่วนอัตราผลตอบแทนของเงินลงทุนเท่ากับร้อยละ 33.91 มีงวดระยะเวลา
คืนทุนเท่ากับ 2.67 ปี และมีอัตราผลตอบแทนภายในร้อยละ 35.74

2.2 การทำนาถั่วแบบธรรมชาติพื้นที่ห่างทะเล

2.2.1 พื้นที่ขนาดเล็ก การทำนาถั่วแบบธรรมชาติพื้นที่ห่างทะเลใน
พื้นที่ขนาดเล็ก มีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 5,298 บาท คิดเป็นอัตรากำไรสุทธิต่อยอด
ขายร้อยละ 54.20 ส่วนอัตราผลตอบแทนของเงินลงทุนเท่ากับร้อยละ 36.29 มีงวดระยะ
เวลาคืนทุนเท่ากับ 2.45 ปี และมีอัตราผลตอบแทนภายในร้อยละ 39.40

2.2.2 พื้นที่ขนาดกลาง การทำนาถั่วแบบธรรมชาติพื้นที่ห่างทะเลใน
พื้นที่ขนาดกลาง มีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 5,827 บาท คิดเป็นอัตรากำไรสุทธิต่อยอด
ขายร้อยละ 57.81 ส่วนอัตราผลตอบแทนของเงินลงทุนเท่ากับร้อยละ 41.61 มีงวดระยะ
เวลาคืนทุนเท่ากับ 2.19 ปี และมีอัตราผลตอบแทนภายในร้อยละ 44.55

2.2.3 พื้นที่ขนาดใหญ่ การทำนาถั่วแบบธรรมชาติพื้นที่ห่างทะเลใน
พื้นที่ขนาดใหญ่ มีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 4,397 บาท คิดเป็นอัตรากำไรสุทธิต่อยอด
ขายร้อยละ 55.78 ส่วนอัตราผลตอบแทนของเงินลงทุนเท่ากับร้อยละ 32.37 มีงวดระยะ
เวลาคืนทุนเท่ากับ 2.78 ปี และมีอัตราผลตอบแทนภายในเท่ากับร้อยละ 34.14

2.3 การทำนาทุ่งแบบพัฒนา

2.3.1 พื้นที่ขนาดเล็ก การทำนาทุ่งแบบพัฒนาในพื้นที่ขนาดเล็ก มีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 15,916 บาท คิดเป็นอัตรากำไรสุทธิต่อยอดขายร้อยละ 58.35 ส่วนอัตราผลตอบแทนของเงินลงทุนเท่ากับร้อยละ 79.05 มีงวดระยะเวลาดำเนินทุนเท่ากับ 1.17 ปี และอัตราผลตอบแทนภายในเท่ากับร้อยละ 69.58

2.3.2 พื้นที่ขนาดกลาง การทำนาทุ่งแบบพัฒนาในพื้นที่ขนาดกลาง มีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 17,993 บาท คิดเป็นอัตรากำไรสุทธิต่อยอดขายร้อยละ 62.35 ส่วนอัตราผลตอบแทนของเงินลงทุนเท่ากับร้อยละ 92.08 มีงวดระยะเวลาดำเนินทุนเท่ากับ 1.03 ปี และอัตราผลตอบแทนภายในร้อยละ 73.03

2.3.3 พื้นที่ขนาดใหญ่ การทำนาทุ่งแบบพัฒนาในพื้นที่ขนาดใหญ่ มีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 13,575 บาท คิดเป็นอัตรากำไรสุทธิต่อยอดขายร้อยละ 58.75 ส่วนอัตราผลตอบแทนของเงินลงทุนเท่ากับร้อยละ 78.38 มีงวดระยะเวลาดำเนินทุน 1.20 ปี มีอัตราผลตอบแทนภายในเท่ากับร้อยละ 68.84

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหาและข้อ เสนอแนะ

จากการศึกษาและสอบถามสมาชิกสหกรณ์ที่ประกอบอาชีพทำนาทุ่ง พบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การจำหน่ายผลผลิต และปัญหาอื่น ๆ พอสรุปได้ดังนี้คือ

1. ปัญหาแลภาวะหรือปัญหาน้ำเสีย จากการสำรวจความเห็นของสมาชิกเกี่ยวกับปัญหาในการทำนาทุ่งพบว่า สมาชิกเห็นว่าปัญหาน้ำเสียเป็นปัญหาสำคัญอันดับแรกมากกว่าปัญหาอื่น ๆ และจากการสอบถามสมาชิกว่าจะทราบได้อย่างไรว่ามีน้ำเสียเกิดขึ้นและจะแก้ปัญหาน้ำเสียอย่างไร ปรากฏว่าสมาชิกใช้วิธีการสังเกตด้วยตาเปล่าโดยอาศัยประสบการณ์ ส่วนการแก้ปัญหาน้ำเสียสมาชิกจะไม่คั้นน้ำเข้านาทุ่งในช่วงที่มีน้ำเสียเกิดขึ้น จะรอให้น้ำมีคุณภาพดีขึ้นเสียก่อนจึงค่อยคั้นน้ำเข้านาทุ่ง สำหรับในกรณีที่เกิดน้ำเสียขึ้นในนาทุ่งหลังจากที่มีการคั้นน้ำเข้านาทุ่งแล้ว ก็จำเป็นต้องระบายน้ำที่เสียออกและคั้นน้ำที่มีคุณภาพดี เข้าไปแทนที่โดยเร็ว

ข้อ เสนอแนะในการแก้ปัญหาน้ำเสีย สำหรับสาเหตุของน้ำเสียนั้น ส่วนใหญ่เกิดจากการที่โรงงานอุตสาหกรรมปล่อยน้ำเสียลงในแหล่งน้ำ ดังนั้นการแก้ปัญหาก็ตรงจุดคือ การควบคุมมิให้โรงงานอุตสาหกรรมปล่อยน้ำเสียอีกต่อไป โดยส่วนราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมโรงงานอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมจังหวัดจะต้องดูแลอย่างเข้มงวดไม่ให้โรงงานอุตสาหกรรมปฏิบัติฝ่าฝืนระเบียบและกฎหมาย โดยโรงงานอุตสาหกรรมจะต้องมีอุปกรณ์ในการกำจัดน้ำเสียอย่างครบถ้วนและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้มีน้ำมีคุณภาพดีก่อนปล่อยลงแหล่งน้ำ

ปัญหาน้ำเสียนี้เป็นปัญหาที่สำคัญและจะต้องให้ความสนใจในการแก้ไขปัญหอย่างจริงจัง เพราะหากไม่รีบแก้ไขปัญหแล้ว ปัญหาน้ำเสียคงขยายวงกว้างออกไป เป็นปัญหาแก่ผู้ประกอบอาชีพทางด้านการประมงมากยิ่งขึ้น สำหรับเรื่องการตรวจคุณภาพของน้ำนั้นควรส่งเสริมให้มีการใช้เครื่องมือตรวจคุณภาพน้ำ หรือมีการตั้งสถานีตรวจคุณภาพน้ำขึ้นตามจุดต่าง ๆ เพื่อแจ้งให้สมาชิกทราบว่า คุณภาพของน้ำในช่วงเวลานั้น ๆ โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่จะต้องมีการคั้นน้ำเข้านาทุ่งเป็นอย่างไร สมาชิกสามารถคั้นน้ำเข้านาทุ่งได้หรือไม่ สถานีตรวจคุณภาพน้ำดังกล่าวจะต้องตั้งขึ้นตามจุดต่าง ๆ เพื่อให้สามารถให้บริการแก่สมาชิกได้อย่างทั่วถึง นอกจากนั้นสมาชิกอาจขอรับบริการในเรื่องการตรวจคุณภาพน้ำ โดยการนำน้ำตัวอย่างมาตรวจที่สถานีตรวจคุณภาพน้ำได้

อีกด้วย

2. ปัญหาเรื่องพันธู์กู้ไม่เพียงพอกับความต้องการของสมาชิก จากการสอบถามจากสมาชิกโดยเฉพาะที่ทำงานกึ่งแบบพัฒนา ปรากฏว่าปัญหาที่สำคัญอีกปัญหาหนึ่ง นอกจากปัญหาน้ำเสีย คือ ปัญหาการขาดแคลนพันธู์กู้ที่จะนำมาเลี้ยง เนื่องจากความต้องการพันธู์กู้ของเกษตรกรผู้ประกอบอาชีพทำนาใน ประเทศไทยมีเป็นจำนวนมาก แต่หน่วยงานของกรมประมงที่ดำเนินการเพาะพักถูกกึ่ง ผลิตถูกกึ่งได้ไม่เพียงพอกับความต้องการ จึงทำให้เกิดปัญหาในการทำนาของสมาชิกสหกรณ์ด้วย เพราะการส่งเสริมให้สมาชิกสหกรณ์ทำนาแบบพัฒนาจำเป็นต้องมีพันธู์กู้ อย่างเพียงพอ หากขาดแคลนพันธู์กู้แล้วการส่งเสริมจะไม่บรรลุตามเป้าหมาย

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา หน่วยงานที่รับผิดชอบคือ กรมประมงจะต้องเพิ่มขีดความสามารถในการเพาะพักถูกกึ่ง เพื่อสนองความต้องการของเกษตรกรผู้ประกอบอาชีพทำนา เพราะในปัจจุบันนี้การทำนาแบบธรรมชาติซึ่งต้องอาศัยถูกกึ่งตามธรรมชาติไม่ได้ผลดีเหมือนแต่ก่อน เนื่องจากถูกกึ่งตามธรรมชาติลดน้อยลงไปเป็นอันมาก ในระยะเวลาต่อไปความต้องการถูกกึ่งจากการเพาะพักจะยิ่งเพิ่มมากขึ้น นอกจากนั้นควรส่งเสริมให้เอกชนลงทุนในโครงการนี้ด้วย

3. ปัญหาการขาดการรวมตัวกันเพื่อจำหน่ายผลผลิตของสมาชิก ถึงแม้ว่าในปัจจุบันสมาชิกสหกรณ์จะไม่มีปัญหาในด้านการจำหน่ายผลผลิต ทั้งนี้เนื่องจากราคาจำหน่ายกึ่งยังอยู่ในระดับที่น่าพอใจของสมาชิกสหกรณ์ อย่างไรก็ตามลักษณะการขายผลผลิตของสมาชิกสหกรณ์นั้น ยังไม่มีการรวมตัวกันตามหลักการของสหกรณ์เพื่อผลประโยชน์ร่วมกันของสมาชิกแต่อย่างใด แนวทางที่สามารถดำเนินการเพื่อให้มีการรวมตัวกันของสมาชิกคือ ให้สหกรณ์เป็นศูนย์กลางในการรับซื้อผลผลิตจากสมาชิกในราคายุติธรรมและสหกรณ์นำผลผลิตที่รับซื้อไว้จำหน่ายให้กับพ่อค้าหรือนำผลผลิตออกสู่ตลาดเสียเอง ซึ่งในเรื่องนี้สหกรณ์มีโครงการจะดำเนินการเพื่อให้เป็นสหกรณ์ที่สมบูรณ์แบบคือ มีทั้งการผลิตและการจำหน่ายผลผลิตควบคู่กันไป แต่โครงการนี้ยังไม่ได้ดำเนินการ เนื่องจากมีปัญหาในเรื่องท้องเย็น สำหรับเก็บผลผลิตที่รับซื้อ เพราะการสร้างท้องเย็นต้องใช้ทุนสูง สหกรณ์ไม่มีทุนเพียงพอ อีกประการหนึ่งในเรื่องบุคลากรที่จะดำเนินงานยังไม่เพียงพอ เพราะในปัจจุบันสหกรณ์มีพนักงานอยู่เพียง 4 คนเท่านั้น พนักงานที่มีอยู่ทำหน้าที่ทางด้านธุรการทั้งหมด และมีกรรมการซึ่งทำงานให้กับสหกรณ์โดยไม่ได้รับเงินเดือนอีก 10 คน นอกจากนั้นการทำสัญญาซื้อขายผลผลิตล่วงหน้ากับพ่อค้ายังไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากปริมาณผลผลิตที่ได้ยังไม่แน่นอน

ข้อ เสนอแนะ สหกรณ์ควรทำ เป็นโครงการระยะยาวดำเนินการใน เรื่องนี้ โดยศึกษาความเป็นไปได้และผลตอบแทนจากการลงทุนของโครงการ ทั้งนี้ถ้าหากสามารถ ดำเนินการได้จะทำให้สหกรณ์มีการดำเนินงานครบวงจรทั้งด้านการผลิตและการจำหน่าย และมีอำนาจต่อรองในการจำหน่ายดีกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ เพื่อให้สามารถกำหนดปริมาณการผลิตได้ค่อนข้างแน่นอนสมาชิกสหกรณ์ที่ทำนาทุ่งแบบธรรมชาติควรมีการคัดกึ่งเมื่อเลี้ยงกุ้งไปได้ ระยะเวลาหนึ่ง โดยคัดกึ่งตัวโตที่มีขนาดเท่า ๆ กันไปเลี้ยงในบ่ออื่นและควรมีการให้อาหารเสริม ด้วยเพื่อให้ได้กุ้งขนาดใหญ่และมีคุณภาพจะทำให้ขายได้ราคาดี

4. ปัญหาใน เรื่องสมาชิกบางส่วนขาดความกระตือรือร้นที่จะปรับปรุงวิธีการผลิต และไม่เข้าใจหลักและวิธีการสหกรณ์ จากการสอบถามสมาชิกพบว่า สมาชิกบางส่วนไม่พยายาม ที่จะปรับปรุงวิธีการผลิตให้ทันสมัย เคยทำอยู่อย่างไรก็ทำอย่างนั้น ไม่ค่อยยอมรับวิทยาการสมัย ใหม่ เพราะเชื่อว่าเท่าที่ทำอยู่เป็นที่น่าพอใจแล้ว และเคยทำอย่างนี้มาเป็นเวลานานแล้ว จึง ไม่คิดที่จะปรับปรุงการทำนาทุ่งให้ดีขึ้น

ข้อ เสนอแนะ สหกรณ์ควรมีโครงการให้ความรู้ความเข้าใจแก่สมาชิกโดยเชิญ นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ มาให้ความรู้ในการทำนาทุ่งตามหลักวิชาการที่ปฏิบัติได้ผลอย่าง จริงจัง และพยายามชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการปรับปรุงวิธีการทำนาทุ่งให้สมาชิกเข้าใจด้วย

5. ปัญหาอื่น ๆ เช่น ปัญหาการลักขโมยผลผลิต

ข้อ เสนอแนะ ปัญหาการลักขโมยแม้จะไม่ใช่วิธีที่สำคัญ เพราะมีอยู่เพียงเล็กน้อย แต่สมาชิกสหกรณ์ควรจะมีมือร่วมใจกัน เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของสมาชิกสหกรณ์ด้วยกัน มีการกวาดจับโดยจัด เวรยามดูแลอีกส่วนหนึ่งจะช่วยแก้ปัญหาได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย